

стантинъ приелъ калугерскій чинъ, съ име Кирилъ, и билъ назначенъ за библиотекаръ на патриаршеската библиотека, която се намѣрвала въ черковата Св. София. Тая служба той напусналъ твърдѣ скоро и се оттеглилъ въ единъ мѣнастирь, нѣ императоръ Михаилъ изново го върналъ въ Цариградъ, гдѣто споредъ желанието си Кирилъ станалъ профессоръ на философията, за да учи не само гърцитѣ, нѣ и чужденцитѣ. Голѣмитѣ подвизи, които очаквали Кирилла, го влекли къмъ друга страна, и той изново оставилъ многогрѣшната столица и императорския дворецъ и отишелъ при брата си Методия. Отъ това време той захваща своята велика дѣятелностъ между славянскитѣ племена, която не остави презъ всичкий си животъ. —

Нѣ прѣди да продължиме житописанието на Кирилла, ние сме длѣжни да кажиме нѣколко думи за Методия. Методий се възпитавалъ дома си и твърдѣ рано постѣпилъ въ военна служба. Когато императорътъ видѣлъ неговитѣ способности, то го назначилъ за воевода въ славянскитѣ земи. Тѣзи служба Методий занимавалъ въ продължение на десѣтъ години. Послѣ това се оттеглилъ въ единъ мѣнастирь на гора-та Олимпъ, по калугерилъ се и наченалъ да мисли за унапрѣдванието на духовното състояние на своитѣ братѣя. Методий, както и Кирилъ, ималъ извънрѣдни способности, обширенъ умъ, добро сърдце и честна душа. Неговий животъ билъ чистъ и непороченъ. Въ това сѣщо време, когато Кирилъ изучавалъ философическитѣ науки и старалъ се да добие обширни познания и да